

Håndværkerne fra 6. klasse

HAMRE, SAVE, SLÆBE. I to uger var bøjerne skiftet ud med værktøj, da 6.a og 6.b. skulle bygge en junglebane ved Charlotteskolen. Professionelle håndværker hjalp dem på vej, og lærerne omdannede arbejdet til læring.

AF FREJA CZAJKOWSKI
freja.czajkowski@sn.dk

HEDERHUSENE: Klokken er 10 om formiddagen, og der er allerede fuld aktivitet på højen ved Charlotteskolen i Hedehusene. Skolens to 6. klasser har fundet værktøjet frem, for den nye junglebane skal bygges.

Junglebanen er en del af projekt Råderum, som blandt andet skal skabe en række opholds- og aktivitetsrum i Charlottetekvarteret. Udviklingen af højen er første del af projektet.

»Bakken ved skolen har været tilgroet og myteomspændt blandt børnene. Derfor var det oplagt, at det var dem, der skulle udvikle ideer til fornyelsen af den,« siger Martin Rosenkreutz Madsen, som er projektleder i den boligsociale indsats.

Projektet startede allerede i foråret, hvor de to dengang 5. klasser skulle komme med ideer og lave modeller af deres projekter.

»Det hele kulminerede i en kæmpe afstemning i kantinen for hele skolen,« fortæller Martin. Vinderprojektet blev altså junglebanen, som ifølge ham, inkorporerede mange af de andres ideer.

Junglebanen består blandt andet af et avanceret klatræ, et såkaldt læringstræ og trappe op til toppen. Alting bliver bygget i samarbejde med flere håndværkerfirmaer.

Den førnævnte trappe er omkring halvvejs op af bakken, da Hedeposten besøger Charlotteskolen. Anlægsgartner Kenneth Høj fra Træmanden styrer slaget gang, hvor 12 elever er tilknyttet hans værksted af gangen.

De to uger, hvor børnene bygger, foregår nemlig således, at de skal nå forbi fire forskellige værksteder: Natur og teknik-, tømmer-, smedje- og journalistværkstedet.

Trappen bliver bygget i natur og teknikværkstedet.

»Det er børnene, der er hovedarbejderne. Det er deres projekt,« siger Kenneth, mens han står og kigger ud over de arbejdende elever. Forenden af trappen står en lille lastbil med grus, hvor to drenge står og læsser af med skovle. To piger er i gang med at putte grus i spande for at bære det op til de trappetrin, som endnu ikke er færdige.

»Hey piger. Tag lidt af spanden. I skal ikke bære så meget,« råber Kenneth ned til dem.

For Kenneth har udfordringen været, at arbejdsmetoderne og opgaverne skal forklares på en anden måde end normalt. Men generelt synes han, det er gået godt.

»Det har også hjulpet, at vi er nået et stykke vej. Nu kan de se formålet med det,« siger han, mens en af pigerne afbryder ham:

»Kan du give mig målestokken Kenneth.«

Sara og Sofie er ved at lave selve trinene på trappen. De synes begge, det er sjovt, men ikke hele tiden.

Gruset skal bankes fast på trappetrinene. Foto: Bjørn Armbjørn

Grus bliver læsset af lastbilen. Foto: Bjørn Armbjørn

I tømmerværkstedet er børnene i fuld gang med at lave skiltningen til junglebanen. Foto: Bjørn Armbjørn

»Nogle gange er det lidt hårdt og kedeligt,« siger Sofie.

Men de er begge enige om, at de lærer noget af arbejdet.

»Jeg har lært at bruge et vaterpas. Det har jeg ikke prøvet før,« siger Sara.

Det pædagogiske islæt

På den anden side af højen er eleverne i gang med at bygge

en rampe i tømmerværkstedet.

Her står Helene Holmer, som er matematiklærer for 6.b og overvåger arbejdet. Hun går rundt på de forskellige værksteder i løbet af dagen.

»Jeg er det pædagogiske islæt,« siger hun med et smil.

Projektet er nemlig ikke blot for at give børnene prak-

Børnene skal blandt andet lave en trappe op ad bakken. Foto: Bjørn Armbjørn

Børnene synes, det er ret sjovt at bore. Her er det Celina, der er i gang. Foto: Bjørn Armbjørn

tisk erfaring med forskellige håndværk. Det handler om at koble projektet sammen med fagene.

»Matematik er gemt i alt. Vi har forberedt os på de to uger ved at lære om målestoksforhold,« siger Helene. Undervejs bliver matematikken brugt, når eleverne skal måle brædder op og når de i smedjen skal lave en cirkel. Og når junglebanen er færdigbygget, arbejder de videre med matematikken i timerne.

»Det der er rigtig godt ved projektet, er, at dem der er knapt så stærke fagligt, har fået nogle succesoplevelser,« siger hun.

Og netop succesoplevelser følger Kevin Rister, der er snedker og tømrer hos Frede West, at børnene har fået.

»Nogle af drengene har været svære at få til at holde pause. Vi har haft en dialog

med flere af lærerne, og vi fortæller hvem, der har talent for håndværket,« siger han.

Han havde på forhånd haft et billede i hovedet af, hvordan eleverne ville være.

»Vi havde forventet, at det hele handlede om Facebook og selfies, men vi har faktisk slet ikke set, at telefonerne har været fremme. De har bare arbejdet derudad,« fortæller Kevin.

En del af drengene har da også proklameret, at de vil være tømrer.

»Det var ind til de fandt ud af, man ikke bliver rige, som tømrer,« siger Kevin og fortsætter:

»Så nu vil de være fodboldspillere, men hvis ikke de kan blive det, så vil de være tømrer.«

Midt på rampen kravler Celina, en af eleverne, rundt med en boremaskine. Elever-

ne skiftes til at bore, for det synes de, er sjovt.

»Stemningen er god her, og vi har det sjovt,« siger Celina, mens hun tager et øjeblik pause fra boremaskinen. Hun fortæller, at hun blandt andet har lært at se, om brædderne ligger skævt.

»Så skal man ned på hug og se om de er skæve,« fortæller hun.

Generelt har Kevin også været overrasket over pigerne.

»Det er pigerne, der slæber. Drengene brokker sig, hvor pigerne blot har smidt træbrædderne op på skulderen. Nogle gange har vi måtte stoppe dem, fordi det har for tungt,« fortæller han.

Det er ikke en stiksav

Nede for enden af rampen står Mathias og Joakim med høreboffer og beskyttelsesbriller på. De skal til at save et stykke træ over.

»Er det sjovt at bruge en stiksav,« spørger en anden dreng, da han går forbi.

»Det er ikke en stiksav, men en bajonetsav,« retter Mathias ham.

De er begge glade for de to uger, hvor de får lov at bygge.

»Det er sjovere end at sidde og kigge i en bog hele dagen,« siger Mathias.

»Og det er bedre end at få ondt i måsen af at sidde på en stol hele tiden,« tilføjer Joakim.

Nede for enden af rampen og til venstre ligger smedjeværkstedet. Her er smed Klaus Jørgensen fra Jernkosten i gang med at rydde op. Der er ikke mere eleverne kan lave den dag på smedjeværksted, da arbejdet kræver flere professionelle er til stede.

Men de fleste elever har allerede prøvet at svejse to ting sammen, ifølge Klaus, som lige som Kevin har været positivt overrasket.

»Det er nogle dejlige børn,« siger han, selvom han også synes det ind imellem har været svært at aktivere alle.

»Men bare jeg har fået et par stykker fanget, så er det det hele værd,« siger han.